

Handläggare
Louise Sunnefors
Telefon: 08-50825071
Lovisa Kim
Telefon: 08-50825288**Till**
Socialnämnden
2025-08-26

Remiss av Betänkandet - Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt (SOU 2025:61)

Svar på remiss från kommunstyrelsen, Dnr KS 2025/837

Förvaltningens förslag till beslut

1. Socialnämnden godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.
2. Ärendet justeras omedelbart.

Sammanfattning

Kommunstyrelsen har till socialnämnden remitterat betänkandet Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt (SOU 2025:61).

Utredningen visar att det finns systematiska brister och betydande risker för oegentligheter inom den internationella adoptionsverksamheten, vilka svenska myndigheter saknar reell möjlighet att kontrollera. Utifrån ett barnrättsperspektiv bedömer utredningen att den statligt godkända förmedlingsverksamheten bör avvecklas, då den inte längre anses vara en rättssäker eller hållbar omvårdnadslösning.

Förvaltningen ställer sig positiv till flera av adoptionskommissionens förslag, särskilt inrättandet av ett nationellt resurscenter med ansvar för adoptionsspecifika frågor till adopterade, adoptivföräldrar och yrkesverksamma. Förvaltningen betonar vikten av att detta center även samordnar föräldrautbildning inför adoption samt vid behov samverkar med aktörer för närliggande grupper, som familjehemsplacerade samt barn som tillkommit genom surrogat- och donation. Förvaltningen framhåller att individuella bedömningar av barn under 15 års mognad för att ta emot olika former av stöd kräver hög kompetens och god kännedom om det enskilda barnet och dess situation.

Förvaltningen ställer sig positiv till att domstol ska kunna avvisa en adoptionsansökan om tillstånd från Myndigheten för familjerätt och föräldraskapsstöd (MFoF) saknas, då det stärker barnets rättssäkerhet. Samtidigt efterlyser förvaltningen förtydliganden kring undantagsregeln som tillåter MFoF att godkänna adoptioner

utan att svenska krav uppfyllts, eftersom den riskerar att kringgå lagstiftningens intentioner.

Förvaltningen är kritisk mot att utredningen inte tillräckligt belyser socialnämndens roll i medgivandeprocessen, vilket leder till oklar ansvarsfördelning mellan MFoF och socialnämnder. Förvaltningen anser att det minskade antalet medgivandeutredningar gör det svårt för kommunerna att upprätthålla nödvändig kompetens, vilket kräver stora resurser. Därför föreslås att ett fåtal socialnämnder får ett nationellt ansvar för medgivandeutredningar, alternativt att det nationella resurscentret stödjer och samordnar arbetet.

Förvaltningen föreslår att nämnden godkänner tjänsteutlåtande som svar på remissen.

Bakgrund

Kommunstyrelsen har till socialnämnden remitterat betänkandena Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt (SOU 2025:61).

Övriga remissinstanser är Stockholms stads stadsarkiv samt stadsledningskontoret.

Ärendet

Tjänsteutlåtandet har beretts inom avdelningen för strategi och utveckling i samråd med Duvnäs föräldrastöd vid avdelningen för socialt stöd samt Stockholms stads stadsarkiv.

Förvaltningsgruppen har behandlat ärendet den 20 augusti. Funktionshinderrådet har getts möjlighet att behandla ärendet den 21 augusti.

Ärendets beredning

Betänkandet Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt (SOU 2025:61)

Utredningens syfte har varit att klarlägga förekomsten av eventuella oegentligheter i den svenska internationella adoptionsverksamheten samt att belysa hur relevanta aktörer, inklusive statliga myndigheter, kommuner, auktoriserade sammanslutningar och ideella organisationer, agerat i förhållande till dessa. Utredningen ska bidra till utveckling av verksamheten genom att föreslå förändringar i regelverk, organisering och processer i syfte att stärka barnrättsperspektivet och rättssäkerheten. Uppdraget omfattar även en bedömning av behovet av adoptionsspecifikt stöd samt förslag på hur sådant stöd bör utformas och organiseras. Det har inte ingått i uppdraget att utvärdera om adoptioner varit till barns bästa, vare sig på individnivå eller för gruppen som helhet. För att fullgöra uppdraget har omfattande källmaterial granskats, inklusive arkiv från myndigheter och organisationer samt adoptionsakter från 1960-

talet och framåt. Betydande vikt har lagts vid att förstå aktörers ageranden i ett historiskt sammanhang. Utredningen bygger även på intervjuer och adopterades erfarenheter. Arbetet har inneburit bedömningar utifrån såväl nationella som internationella regelverk. Oegentligheter har kategoriserats som olagliga adoptioner eller oetiska ageranden, med hänsyn till gällande rätt och erkända värdegrunder vid den aktuella tidpunkten.

Utredningen konstaterar att det förekommit både olagliga och oetiska adoptioner till Sverige. Det finns dokumenterade fall av barnhandel under varje decennium från 1970-talet till 2000-talet. Adoptioner har skett utan frivilligt och informerat samtycke från biologiska föräldrar, och i vissa fall har adoptionshandlingar innehållit felaktiga eller vilseledande uppgifter. Svenska aktörer har i vissa fall frångått rättssäkra processer, inte tillräckligt utrett om barn varit tillgängliga för adoption på rätt grund, eller säkerställt att adoptionen varit till barnets bästa. I många fall saknas särskilda samtyckeshandlingar i adoptionsakterna, även när biologiska föräldrar varit kända. Det saknas ofta dokumenterade skäl till varför barnen förmedlats för internationell adoption samt centrala uppgifter som är avgörande för att en adopterad person ska kunna få kunskap om sitt ursprung. Aktörerna har därmed inte i tillräcklig grad säkerställt rätten till identitet och bakgrund.

Bedömningar och förslag – Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt (SOU 2025:61)

Avveckla förmedling av barn till Sverige

Den internationella adoptionsverksamheten har växt fram av en vilja att ge så många barn som möjligt en bättre framtid. Verksamheten bygger dock på efterfrågan från mottagande länder och på en internationell arena där det rått konkurrens om barn har en ambition att hålla en hög etisk nivå inte varit tillräckligt. Efterfrågan kan skapa incitament för oegentligheter, motverka subsidiaritetsprincipen och hindra en långsiktig utveckling för att förbättra barns livsvillkor i barnens hemländer. Utredningen visar att det har förekommit oegentligheter under varje decennium som granskats och utredningen menar att de kan ske även i dagens system. Svenska myndigheter har inte möjligheter eller ens rätt att fullt ut kontrollera processer i ursprungsländerna. Sverige kan därmed inte garantera att det inte förekommer oegentligheter i de länder som de svenska aktörerna samarbetar med. Den samlade bedömningen är att internationell adoptionsförmedling inte längre är en hållbar lösning för att skydda barns intressen. Förslaget är att den nuvarande lagen om internationell adoptionsförmedling upphävs. Utredningen anser att all verksamhet kring förmedling av

barn till Sverige ska avslutas senast 31 december 2028, och MFoF ska ges i uppdrag att ta fram en säker avvecklingsplan.

Tillstånd till internationell adoption

Utredarens bedömning är att det i en globaliserad värld alltid, i enstaka fall, kommer finnas ett behov av adoption över landgränser. För att stärka rättssäkerheten och säkerställa att barnets bästa tillgodoses föreslås en utökad statlig kontroll. I och med förslaget att verksamheten för att förmedla internationella adoptioner ska avvecklas föreslås att begreppen "förmedlade" och "enskilda" adoptioner ersätts med det enhetliga begreppet *internationell adoption*, vilket avser adoption av ett barn med hemvist i ett annat land. Utredaren föreslår att det ska krävas tillstånd från MFoF för att få genomföra en internationell adoption. Ett sådant tillstånd ska endast beviljas om barnet är släkt med sökanden eller dennes adoptivbarn. Tillstånd bör också kunna ges om det i övrigt finns särskilda skäl med hänsyn till relationen mellan sökanden och barnet. Relationen mellan sökanden och barnet ska inte ha uppstått i adoptionssyfte. MFoF ska även pröva att förmedlingssättet är tillförlitligt och att adoptionen bedöms vara till barnets bästa. En förutsättning för tillstånd till internationell adoption ska också vara att de sökande har socialnämndens medgivande att adoptera. Denna prövning ska ske innan barnet lämnar sitt ursprungsland och svenska utlandsmyndigheter ska biträda MFoF vid dessa utredningar. Utredningen ska göras skyndsamt, som huvudregel inom tre månader, och tillståndet ska vara tidsbegränsat och kunna återkallas om förutsättningarna förändras. Utredarens förslag är att bestämmelserna ska placeras i 4 kap. föräldrabalken där de grundläggande materiella bestämmelserna om adoption finns. Syftet är att tydliggöra att samma krav och förutsättningar ska gälla för alla barn som adopteras av personer med hemvist i Sverige, oavsett barnets ursprungliga hemvist.

Socialnämndens medgivande är en förutsättning för tillstånd till internationell adoption. Om sökanden bedöms lämpad att adoptera, bygger på en samlad bedömning av den sökandes kunskaper och insikter om barns som adopterats behov, personliga egenskaper, sociala nätverk, ålder, hälsa och, om det gäller makar eller sambor, relationens stabilitet. Lämpligheten ska alltid prövas i relation till det specifika barnet, och adoptionen ska i sin helhet bedömas vara till barnets bästa.

MFoF tar över prövningen enligt Haag-konventionen

Utredningen föreslår att ansvaret för att pröva om ett internationellt adoptionsförfarande enligt Haagkonventionen får fortsätta flyttas från socialnämnderna till MFoF. Prövningen ska fokusera på att säkerställa att all dokumentation är korrekt och fullständig, och MFoF ska samarbeta med exempelvis Nationellt forensiskt centrum

(NFC) för att tekniskt bedöma dokumentens äkthet. Beslut om samtycke ska fattas skyndsamt, senast inom två veckor efter att en anmälan inkommit, men tiden kan förlängas vid särskilda skäl. MFoF:s beslut ska kunna överklagas till förvaltningsdomstol, med krav på prövningstillstånd i kammarrätten. Till skillnad från dagens ordning, där socialnämnden sällan granskar handlingarna i detalj, anses MFoF ha bättre förutsättningar att bedöma barnets identitet, samtycke och om subsidiaritetsprincipen följts.

När MFoF har lämnat samtycke till att en internationell adoption får fortsätta ska myndigheten underrätta den socialnämnd som tidigare lämnat medgivandet. Detta görs för att nämnden ska kunna ta sitt ansvar för barnets situation både före och efter adoptionen. Underrättelsen innebär att sekretessen bryts i enlighet med den sekretessbrytande bestämmelsen i 10 kap 28 § offentlighets- och sekretesslagen.

Om sökanden saknar tillstånd från MFoF ska domstolen avvisa ansökan om adoption

Utredningen föreslår att en svensk domstol endast ska få pröva en ansökan om adoption av ett barn under 18 år som förts eller avses bli fört till Sverige, om sökanden har erhållit tillstånd till adoption från MFoF. Syftet är att förhindra att adoptioner genomförs utan föregående prövning av om adoptionen är till barnets bästa. Det nuvarande regelverket medger att en sökande kan vända sig direkt till domstol utan medgivande från socialnämnd eller tillstånd från MFoF, vilket kan leda till att barnet förs ut ur sitt hemland utan att lämplighetsprövning eller obligatorisk föräldrautbildning genomförts. I vissa fall har barn vistats länge hos sökanden innan prövning sker, vilket kan påverka domstolens bedömning. Den enda sanktionsmöjligheten vid kringgående är i dag böter, vilket anses otillräckligt. För att stärka rättssäkerheten föreslås därför att domstolen ska vara skyldig att avvisa en ansökan om adoption om ett beslut om tillstånd från MFoF inte bifogats. Denna bestämmelse föreslås införas i föräldrabalken. I de fall där adoption redan skett i barnets ursprungsland utan att svenska krav uppfyllts, kan MFoF i undantagsfall godkänna adoptionen om det finns synnerliga skäl. Utredningen menar att det exempelvis kan handla om situationer där det finns en rimlig förklaring till att regelverket för internationella adoptioner inte följts och där det, med hänsyn till barnets bästa, skulle framstå som stötande att inte erkänna adoptionen i Sverige. Ett avslag från MFoF kan överklagas till förvaltningsrätten.

Socialförvaltningen
Avdelningen för strategi och utveckling

Storforsplan 36
Box 44
123 21 Farsta
Växel 08-50825000
Fax
socialforvaltningen@stockholm.se
<https://start.stockholm>

Nationellt resurscentrum för adopterade

Utredningen föreslår att ett nationellt resurscentrum för adopterade personer och adoptionsfrågor inrättas. Centrumet ska erbjuda ett samlat, långsiktigt och tillgängligt stöd till adopterade personer

samt fungera som en kunskapsnod för yrkesverksamma. En viktig del i centrumets uppdrag är att tillhandahålla adoptionsspecifikt samtalsstöd med hög kompetens och god tillgänglighet. Det samtalsstöd som i dag erbjuds via MFoF bedöms inte uppfylla kraven på tillräcklig kompetens, tillgänglighet eller valfrihet. Det föreslagna samtalsstödet ska vara kostnadsfritt, långsiktigt och erbjudas såväl individuellt som i grupp. Vidare identifieras ett behov av fler forum och mötesplatser för adopterade personer och deras familjer. Det föreslås därför att centrumet organiserar både fysiska och digitala forum, med särskild hänsyn till barns och ungas behov av social samhörighet och erfarenhetsutbyte. Stödet till adopterade i deras sökande efter sitt ursprung lyfts fram som en central uppgift. Dagens insatser bedöms vara otillräckliga för att uppfylla adopterades rätt till identitet. Resurscentrumet föreslås fungera som en samordnad ingång till ursprungssökning och ska utveckla generella strukturer samt särskilda sökpaket för olika ursprungsländer. Vidare ska resurscentrumet fungera som en nationell kontaktpunkt vid misstankar om oegentligheter i adoptioner och erbjuda individuellt stöd till berörda. Utredaren föreslår att barn under 15 ska kunna ta del av samtalsstödet, stödet att söka ursprung och stöd vid misstanke om oegentligheter. Resurscentrumet får bedöma i varje enskilt fall vilket stöd som är lämpligt att erbjuda utifrån barnets mognad. Barns egna åsikter och önskemål är en viktig utgångspunkt i bedömningen. Behovet av psykosocialt stöd som kan uppstå erbjuds via resurscentrumets samtalsstöd.

Slutligen konstateras att kunskapen om adopterade och adoptionsrelaterade frågor är otillräcklig bland yrkesverksamma inom kommuner och regioner. Resurscentrumet föreslås därför förmedla kunskap genom en digital plattform, telefonrådgivning och riktade utbildningsinsatser. Särskild kompetens inom adoptionsområdet bör synliggöras i verksamheter, och centrumet ska även bidra till forskningsutveckling inom området. Resurscentrumet ställer höga krav på kompetens, tillgänglighet och trovärdighet. Förslaget är att resurscentret inrättas vid MFoF i Stockholm, som ny enhet, och kompletteras med ett rådgivande organ inklusive adopterade och forskare.

Andra centrala reformer

Utredningen menar att regeringen skyndsamt bör ratificera konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden, eftersom vissa adoptioner till Sverige kan falla inom konventionens definition av sådana försvinnanden.

Vidare föreslås att regeringen inleder en dialog med organisationer för adopterade och deras familjer i syfte att möjliggöra ett offentligt

erkännande och en ursäkt från staten för de kränkningar som skett inom den internationella adoptionsverksamheten.

Utredningen föreslår också att MFoF och Rättsmedicinalverket ges i uppdrag att utreda de praktiska och juridiska förutsättningarna för att inrätta en nationell DNA-databas. Syftet är att underlätta för adopterade personer att söka sitt ursprung, särskilt med hänsyn till brister i adoptionsdokumentationen.

För att förbättra möjligheten till arkivsökning föreslås att adoptionsakter som i dag förvaras hos olika aktörer samlas och förvaras vid Riksarkivet. Samtidigt bör en vägledning tas fram som informerar adopterade personer om hur och var deras handlingar kan återfinnas. I detta sammanhang riktas en uppmaning till privatpersoner som förvarar adoptionshandlingar att överlämna dessa till Riksarkivet, i syfte att säkerställa en samlad och rättssäker dokumenthantering.

Barnkonsekvensanalys

Förslaget om att avveckla den internationella adoptionsförmedlingsverksamheten har stor påverkan på barns levnadsvillkor varför utredningen inkluderat en omfattande analys ur ett barnrättsperspektiv. Utredningen visar att även om internationell adoption i vissa fall kan vara den bästa lösningen för ett enskilt barn, finns betydande risker på systemnivå. Efterfrågan på barn och ekonomiska drivkrafter kan leda till oegentligheter och bristande rättssäkerhet, vilket svenska myndigheter inte kan kontrollera fullt ut. Därför bedöms internationell adoptionsförmedling inte längre vara en hållbar modell för att tillgodose barns rättigheter. Förslaget att avveckla verksamheten stärker snarare möjligheten att långsiktigt värna barns rättigheter enligt barnkonventionen. Internationell adoption är idag inte det primära omvårdnadsalternativet någonstans i världen, och antalet berörda barn är litet. 54 adoptioner genomfördes till Sverige under 2024.

Jämställdhetsanalys

Utredningen har omfattat en analys om jämställdhet mellan kvinnor och män. Analysen visar att en klar majoritet av de som söker adoptionsspecifikt stöd, som samtalsstöd eller hjälp vid ursprungssökning, är kvinnor. Nästan fyra av fem personer som sökt samtalsstöd via MFoF är kvinnor, vilket kan tyda på att män i större utsträckning drar sig för att söka stöd, även om behov finns.

Förslaget om att samla stödet under ett tak, göra det mer känt, tillgängligt och varierat, både fysiskt och digitalt, bedöms därför kunna förbättra tillgången till stöd för både kvinnor och män. Särskilda insatser för att nå män, såsom riktade forum eller informationskanaler, kan bidra till att minska dagens

snedfördelning. Samtidigt kommer kvinnor, som utgör den största gruppen av dem som söker stöd, också att få ett mer anpassat och tillgängligt stöd. Dessutom berörs pojkar i något högre grad än flickor av att färre adoptioner genomförs, under 2024 adopterades dubbelt så många pojkar som flickor till Sverige. Slutligen påverkar förslagen även de biologiska föräldrarna, där majoriteten fortsatt är kvinnor. Det är betydligt vanligare att mödrar än fäder lämnar barn för internationell adoption, vilket gör att förändringar i adoptionssystemet också får särskild betydelse för kvinnor i ursprungsländerna.

Förvaltningens synpunkter och förslag

Förvaltningen välkomnar adoptionskommissionens utredning och ställer sig positiv till flera av de föreslagna åtgärderna. Särskilt uppskattas inrättandet av ett nationellt resurscenter med helhetsansvar för adoptionsspecifika frågor, som stöd till adopterade, adoptivföräldrar och yrkesverksamma.

Vad gäller den individuella bedömningen av barn under 15 års mognad för att ta emot samtalsstöd, stöd att söka ursprung och stöd vid misstanke om oegentligheter vill förvaltningen framföra att det är en bedömning som ställer stora krav på kunskap och kompetens samt god kännedom om det individuella barnet och barnets situation. Förvaltningen betonar vikten av att ansvaret för genomförandet av föräldrautbildningen för sökande inför adoption samlas inom det nationella centret, vilket skulle bidra till en mer samordnad och kvalitativ insats. Förvaltningen ser dessutom ett behov av att resurscentret utvidgar sitt fokus eller samverkar med andra aktörer för att även omfatta grupper med liknande erfarenheter, såsom nationellt adopterade, familjehemsplacerade, donator- och surrogatbarn. På så sätt kan centret bidra till att möta behoven hos fler individer som växer upp med liknande livsförutsättningar avseende tidiga kontinuitetsbrott och familjetillhörighet.

Förvaltningen välkomnar särskilt förslaget att ansvaret för att pröva om ett adoptionsförfarande får fortsätta flyttas från socialnämnden till MFoF. Förvaltningen instämmer med utredningens bedömning om att MFoF är bättre lämpad att ansvara för denna viktiga kontrollfunktion. En viktig aspekt av att pröva om samtycke ska ges till att adoptionsförfarandet får fortsätta är att stämma av att sökandes förutsättningar för att adoptera inte har ändrats. Har förhållandena förändrats mer väsentligt kan det krävas en utredning för att ta reda på om detta innebär att medgivandet ska återkallas. Det kan exempelvis vara om de sökandes omständigheter ändrats som exempelvis graviditet eller separation. Förvaltningen anser därför tvärtemot utredningen att MFoF även bör ansvara för att

stämman av med socialnämnden att sökandes förutsättningar för adoption inte ändrats.

Även förslaget att domstol ska kunna avvisa en adoptionsansökan om tillstånd från MFoF saknas ses som positivt. Förvaltningen instämmer i att detta ytterligare stärker rättssäkerheten för det adopterade barnet. Förvaltningen ser dock en risk med den föreslagna möjligheten att MFoF i undantagsfall ska kunna godkänna en adoption som redan genomförts i barnets ursprungsland utan att svenska krav har uppfyllts. Förvaltningen ser att det är oklart när undantag kan göras och att undantaget kan utnyttjas i syfte att kringgå lagstiftningens intentioner, Förvaltningen efterlyser därför ett förtydligande kring vilka konkreta situationer som kan omfattas av detta undantag.

Förvaltningen anser att utredningen brister i ett fördjupat resonemang kring socialnämndens ansvar i samband med genomförandet av medgivandeutredningar för sökande adoptivföräldrar. Bedömningen av sökandes lämplighet att adoptera är avgörande för att tillgodose barnets rätt till ett tryggt och välfungerande mottagande i Sverige, och bör därför föregås av tydliga och välgrundade överväganden i enlighet med barnets bästa. Förvaltningen vill uppmärksamma behovet av att föräldrautbildning inför adoption, MFoFs handbok om adoption samt kunskapsstöd för stöd efter adoption behöver uppdateras i förhållande till de internationella adoptioner som utredningen föreslår. Det finns också behov av en kunskapsbaserad utredningsmetod.

Förvaltningen saknar ett genomgående resonemang i utredningen om socialnämndens medgivandeprocess vilket gör att ansvarsfördelningen mellan MFoF och socialnämnden blir otydlig. I det fall utlandsmyndigheten bistår MFoF i sin tillståndsprövning borde utlandsmyndigheten även assistera socialnämnden vid exempelvis inhämtande av samtycke.

I takt med det minskade antalet ansökningar om medgivande och det föreslagna avskaffandet av förmedlingsverksamheten vid internationella adoptioner, blir medgivandeutredningar, som redan idag är en sällanfråga än mer utmanande för kommunerna att upprätthålla kompetens för. Att upprätthålla denna kompetens utgör en betydande resurs för landets 290 kommuner. Det kräver kontinuerlig utbildning och erfarenhet hos yrkesverksamma för att säkerställa hög kvalitet i utredningarna. I Stockholms stad genomfördes exempelvis 19 medgivandeutredningar under 2024,¹ vilket utgör en väsentlig andel av landets totala antal medgivandeutredningar. För att bibehålla god kvalitet i

utredningarna föreslår förvaltningen att man överväger en modell där ett mindre antal socialnämnder får i uppdrag att genomföra medgivandeutredningar för det fåtal sökande som finns kvar. Alternativt kan det nationella resurscentret ges i uppdrag att organisera och stödja socialnämndernas arbete med dessa utredningar.

Förslaget att samla adoptionsakter vid Riksarkivet bedöms som positivt ur ett rättssäkerhets- och tillgänglighetsperspektiv, särskilt med hänsyn till adopterade personers rätt till information om sitt ursprung. Stockholms stadsarkiv är en egen remissinstans och kommer lämna ett remissvar till kommunstyrelsen på förslaget om förvaring av adoptionsakter i Riksarkivet.

Socialförvaltningen föreslår att socialnämnden godkänner tjänsteutlåtandet som svar på remissen.

Veronica Carstorp Wolgast
Socialdirektör
Socialförvaltningen

Lina Blombergsson
Avdelningschef
Socialförvaltningen

Bilagor

1. Betänkandet - Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt (SOU 2025:61) vol 1
2. Betänkandet - Sveriges internationella adoptionsverksamhet – lärdomar och vägen framåt (SOU 2025:61) vol 2

Attesterat av

Detta dokument har godkänts digitalt av följande personer:

Namn	Datum
Veronica Carstorp Wolgast, Socialdirektör	2025-08-14
Lina Blombergsson, Avdelningschef	2025-08-14